

PŘEHLED BOHOSLUŽEB V LEDNU 2019

1. 1. (19. 12.)	Úterý	Sv. muč. Bonifáce; ctih. Ilji Muromce-Občanský nový rok	Sv. liturgie – 9.00
5. 1. (23. 12.)	Sobota	Muč. Krétských; sv. ctih. ap. rov. Naum Ochridský	Sv. liturgie – 7.30 Večerní – 18.00
6. 1. (24. 12.)	Neděle	32. Neděle po Padesátnici; Před Narozením Páně, svatých Otců hlas 7. Předvečer Narození Páně; Ctih.muč. Eugenie (Evženky) a s ní Prota, Jakintha a Klaudie umučených	Jitřní – 7.00 Sv. liturgie – 9.00 Slavnostní vánoční bohoslužba – 19.00
7. 1. (25. 12.)	Pondělí	NAROZENÍ PÁNA NAŠEHO JEŽÍŠE KRISTA <i>Farní večer se zpěvem koled v Kulturním centru radnice Brno-střed na Dominikánské ulici č. 2 (v 17. 00 hod.)</i>	Sv. liturgie – 9.00 Večerní – 15.00
8. 1. (26. 12.)	Úterý	SBOR PŘESVATÉ BOHORODICE	Jitřní – 7.00 Sv. liturgie – 9.00 Večerní – 18.00
9. 1. (27. 12.)	Středa	Sv. prvomučedníka a arcidiákona Štěpána	Jitřní – 7.00 Sv. liturgie – 9.00 Večerní – 18.00
12. 1. (30. 12.)	Sobota	Sobota po Narození Páně a před svátkem Zjevení Páně Muč. Anýsie Soluňské	Sv. liturgie – 7.30 Večerní – 18.00
13. 1. (31. 12.)	Neděle	33. neděle po Padesátnici (hlas 8.) před svátkem Zjevení Páně (hlas 8.) sprav. Josefa Snoubence, Davida, krále a Jakuba, bratra Páně	Jitřní – 7.00 Sv. liturgie – 9.00 Večerní – 18.00
14. 1. (1. 1.)	Pondělí	SVÁTEK OBŘEZÁNÍ PÁNĚ Svt. Basila Velikého, arcibiskupa Ceasareje Kappadokijské <i>Nový rok podle juliánského kalendáře</i>	Jitřní – 7.00 Sv. liturgie – 9.00 Večerní – 18.00
18. 1. (5. 1.)	Pátek	Předvečer Křtu Páně; přísný půst Svt. muč. Theopemta, biskupa nikomédského Po sv. liturgii velké svěcení vody	Sv. liturgie – 8.00 Povečeří – 18.00
19. 1. (6. 1.)	Sobota	SVÁTEK ZJEVENÍ PÁNĚ – KŘEST PÁNĚ V JORDÁNU Po sv. liturgii velké svěcení vody v chrámu sv. Václava a poté rovněž na řece Svatce v Brně-Bystrci ve 14. 00 hod (spojení MHD tramvají č. 1, 3, 11, zastávka tramvaje „Kamenolom“)	Jitřní – 7.00 Sv. liturgie – 9.00 Večerní – 18.00
20. 1. (7. 1.)	Neděle	34. neděle po Padesátnici (hlas 1.) Sbor sv. slavného proroka a předchůdce Páně, Jana Křtitele	Jitřní – 7.00 Sv. liturgie – 9.00 Večerní – 18.00
26. 1. (13. 1.)	Sobota	Muč. Ermila a Stratonika	Sv. liturgie – 7.30 Večerní – 18.00
27. 1. (14. 1.)	Neděle	35. neděle po Padesátnici (hlas 2.) Ukončení svátku Zjevení Páně; ctih. otců umučených na Sinaji a v Raifě; sv. Niny, apoštolům rovné, osvětitelky Gruzie; svt. Sávy Srbského	Jitřní – 7.00 Sv. liturgie – 9.00 Večerní – 18.00

Přijímám vás takovými, jací jste.

O Boží lásce k nám

Archimandrita Andreas (Konanos)

Bůh nám neklade žádné podmínky ve smyslu: Já tě budu milovat jen tehdy, když se změníš. Ne. On nás miluje takovými, jací jsme. On si samozřejmě přeje, abychom se stali lepšími. Apoštol Pavel říká: *Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.* (Řím 5, 8)

Bůh neklade podmínky

Pán neřikal: *Ponejprv buďte dobrými, a já vás potom budu mít rád.* Nejdříve se změňte, a potom vás přijmu. Namísto toho každým svým činem Bůh doslova říkal: *Já vás přijímám takovými, jací jste.* A díky Jeho lásce se i my dnes měníme, zlepšujeme se. Bůh nedává podmínky na rozdíl od většiny z nás současných křesťanů. Mnozí z nás si spojují Pána výhradně jen s odplatou a trestem. Například nějakému člověku se stane autonehoda a my si myslíme: To jej Bůh potrestal! Onemocní dítě: *Pán mně trestá.* Jedna žena, když jí zemřel otec, se mně dokola několikrát ptala: *Proč to Bůh dopustil? Proč nenechal mého otce s námi? Proč jej vzal, přestože jsem se tolik modlila, aby žil?* V našich představách Bůh pouze trestí a mstí se. Ale vždyť to je jen naše představa, plod naší představivosti, která je ještě zatížená psychologickými problémy. Pán netrestá a nemstí se, On je láska. Kýmkoliv by člověk byl, jak hluboko by upadl, Bůh mu nemůže učinit zlo. Jeho trestem bude ještě větší láska k tomuto člověku. Jak Pán miluje narkomana? Více nebo méně než mě spolu s vámi? Více, protože narkomanovi je potřeba více Jeho lásky. Ani hněvem ani trestem, ne, Bůh mu pomáhá naopak svou láskou.

Nedržet sebe v poutech

Když toto pochopíme, tak se naše srdce zklidní, spadne kámen z duše a zastaví se trápení našeho svědomí. Vejdeme do nejbližšího chrámu, najdeme kněze (přítom není vůbec nutné, aby byl známý a populární) a s lehkostí řekneme: *Otče, chci vám říci o pěti věcech, které mne trápí.* A získáme odpuštění a Boží požehnání. Pán k sobě přitahuje lidi. A my ho máme rádi, věříme mu, On ale není plodem naší představivosti. My všichni jsme různí, každý svým charakterem a osobitostí, třebaže přebýváme v jedné Církvi. Přiměřeně k tomu jsou u všech a u každého z nás různé problémy, těžkosti. A Bůh nás miluje všechny.

Když však člověk žije jako křesťan nedobrovolně, ale z přinucení, pod tlakem, tak to není žádný duchovní život. Jak je možné být spolu s Bohem, který je láska, pravda, život a svoboda, a při tom držet sám sebe v poutech? Ne, to není život, ale neustálé mučení. A proto i mnozí nevydrží a potom z Církve odchází. Jako například některé děti z církevních rodin, které vyrostou a do chrámu přestanou chodit. Ale ne proto, že by byly špatné. Prostě je jen v dětství rodiče neustále kontrolovali, a ony i tak neporozuměli tomu, čemu je chtěli naučit. Jednoduše jen vše opakovali podle dospělých, napodobovali je jako papoušci: *Podívej se, jak to dělám já, a ty to taky tak dělej,*

ták, pašák... Kostasi, přežehnej se jako já! Kostas se žehná, celá rodina se dojíká a dítě znovu chválí: *To je šikulka!* Na Youtube lze najít celé množství videí, kde se děti modlí. Ne, samozřejmě, že to není nic špatného, ale je důležité, aby se samo dítě chtělo modlit. V opačném případě poté, až vyrostete a na příklad odejde na školu do jiné země, cestu do chrámu zapomene.

Hodnoty v srdci

Nás znepokojuje jen vnější stránka, ale vážné je spíše to, aby hodnoty, které my tak usilovně dáváme najevo, byly i v srdci jako základ našeho života. A to je to těžké a zároveň i překrásné. Ukazovat vnější zbožnost je to nejlehčí ze všeho. V jednom monastýru jsem kdysi viděl nápis, jehož podstata spočívá v tomto: Být mnichem jen vnějškově je lehké – oblekl sis řízu, nasadil sis klobouk a hotovo. Otázka je, zda se jevíš opravdovým mnichem i uvnitř. Tento výrok je pak použitelný v principu i pro všechny křesťany. Všichni jsme se stali křesťany skrze tajinu Křtu, ale zdali pak je toto dostatečné? Ponořit se do vody, přijmout křest... A to je vše? Ne, být křesťanem znamená celý život vést zápas a neustále vynakládat úsilí k tomu, aby Kristus žil v našem srdci. To je i smyslem našeho života. Žijeme proto, abychom se naučili milovat Krista. A lidé, kteří nás obklopují, nám v tom pomáhají. My k Němu nacházíme cestu skrze naše blízké – muže, ženu, děti. Vždyť co říká Pán? *Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.* (Mat 25, 40) To znamená, že Bůh přebývá v těch, kdo jsou vedle nás. To jsou velmi vážná slova.

Jestliže například manželka křičí, nadává na manžela, tak ta nepříjemná slova adresuje vlastně i Kristu. A jestliže muž neustále uráží ženu, tak stejně tak i on činí Bohu prostřednictvím její osoby. Když slyšíme, že někdo z našich známých je těžce nemocen, a nijak na to nereagujeme, nepomáháme mu, tak tímto svým přístupem jako bychom samotnému Pánu říkali: *Promiň, mám práci, nemám na Tebe čas.* A co vlastně nakonec děláme pro Boha?

My všichni rádi posloucháme o zázracích a zjeveních, ale cožpak není zázrak a div, když lidé, kteří prožili společně v manželství dvacet pět let, se společně i mění? Ale ne, my potřebujeme jiné zázraky... *Otče, povězte nám o nějakém zázraku skrze modlitby toho (či onoho) svatého, skrze tu (či onu) ikonu...* Zázrak, to je spíše, když spolu lidé žijí čtyřicet let a nerozvedou se. To je opravdový zázrak. Připadá vám, že tady není nic podivuhodného? Opravdu? Čtyřicet let prožít s jedním a tím samým člověkem, neunavit se z něj, nerozhádat se? To je přece obdivuhodné!

Nebýt k sobě navzájem hrubými, snášet jeden druhého, to považuji za skutečný zázrak. Když se tvůj syn ožení s dívkou, která se tobě moc nelíbí, ale ty přesto syna vyprovázíš se slovy: *Chlapče můj, žehnám ti!, protože chceš, aby tvé dítě bylo v první řadě šťastné, a nikoli aby bylo všechno podle tvé vůle...* Tak to je zázrak! Jen tak je možné poznat, že se v tobě usídlil Pán. A všechno ostatní, to je prostě jen krásná fasáda.

Jedni se radují, druhí závidí

V Jeruzalémě jsem byl asi třicetkrát, na Athos jezdívám tak čtyřikrát do roka. Letenky a lístky jsem si potom u sebe dlouho schovával, protože jsem si chtěl přesně zapamatovat, kdy jsem na tato místa cestoval. Po čase jsem si však ty lístky přestal schovávat, protože jaký je ve své podstatě rozdíl v tom, kam a kolikrát jsem jezdil? Co od nás uslyší Bůh při Strašném soudu? A víš,

Pane, já jsem byl dvacetkrát na Athosu! A On odpoví: Ukaž mi své srdce, své děti, svoji ženu. Pojd', poslechněme si, co o tobě řekne ona!

Pamatujete na modlitbu Ježíše při Tajemné večeři? Pán tehdy řekl: *Aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.* (Jan 17, 21) Co znamenají tato slova? Když je tvému bližnímu dobře, raduj se za něj. Ale když začneš závidět, tak to znamená, že pocit, smysl naší jednoty v Těle Krista, je u tebe ztracen. A takto se to děje neustále: lidé se žení, přičemž jedni se radují a druzí závidí; nějaký kněz úspěšně káže, a já mu závidím, anebo jiný kněz začíná závidět mně... Kde je ona požadovaná jednotu? Jednotu se děje tehdy, když jsme spojeni jediným cílem: být s Pánem.

U nás všech je jen jeden nepřítel, který se nás neustále snaží rozdělit – ďábel, a pak ještě i smrt, v tom ostatním my sami. Při tom všem dokonce i my kněží nejsme často schopni pochválit jeden druhého. Je nám zatěžko říci: *Otče, bylo ti dáno něco, co já sám nemám!* – *A ty máš zase to, co mi chybí!* Vždyť my všichni na této zemi jsme jeden druhému potřební, nejsou žádní vyšší a nižší. Ježíš to sám ukázal, když si vybral učedníky, avšak zcela odlišné co do povahy a chování. On i Jidáše zahrnul ke dvanácti vybraným, a nejenom, že ho připočetl k těmto „Dvanácti“, ale dal mu také zodpovědný úkol, aby se staral o darované peníze. Jak je to vůbec možné? Pohleďte, jakou ušlechtilost má Pán. Ježíš samozřejmě věděl, že Jidáš je zloděj, ale On mu svojí důvěrou naznačil, že neztrácí naději na jeho nápravu. Že možná Jidáš v nějakém okamžiku přijde k rozumu, vzpomene se a řekne si: *Komu to kradu peníze? Vždyť On všechno ví! Jak můžu u něj krást?*

Toto je skutečná, opravdová láska. To je jednotu a stejné možnosti pro každého.

Podle:

<http://www.verav.ru/common/person.php?num=208>

PRAVOSLAVNÝ CHRÁM SV. VÁCLAVA GORAZDOVA 8, Brno 602 00

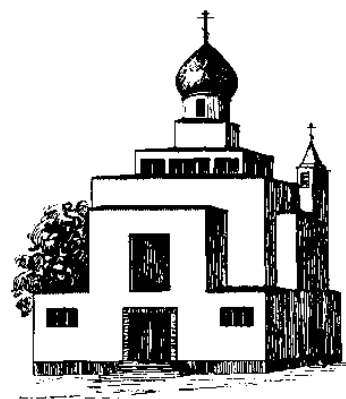
FARNÍ ÚŘAD:

Úvoz 62, 602 00 Brno

Tel./fax: +420 54221 4030

www.pravoslavbrno.cz

e-mail: pravoslavbrno@volny.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

Sobota: Sv. Liturgie (7.30 hod.), Večerní (letní čas: 19 hod., zimní čas: 18 hod.)

Neděle: Jitřní (7 hod.), Sv. Liturgie (9 hod.), Večerní (viz sobotu)

Svátky: Večerní (v předvečer svátku), Jitřní, Sv. Liturgie a Večerní (časy dle neděle)

Další bohoslužby se konají podle vyhlášení duchovního správce, jsou uvedeny na rozpisu v chrámu a na webových stránkách brněnské farnosti.

SPOJENÍ MHD:

tramvají č. 4, směr Masarykova čtvrt', zastávka Úvoz, trolejbusy č. 26, 38 a 39.